

Epidemi, saa faar man jo ikke Loven prøvet, og saa kan det heller ikke nytte, at man har sat 5 Mar for dens Variæthed, saa er denne Bestemmelse ikke nogen Nytté til. Jeg skal endnu kun vende mig til det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schack) i Anledning af den Pris, han satte paa, at disse Sundhedskommissioner, som saaledes kunne udskrive af Kommunerens Kasse, hvad de vilde, og kaste store Byrder paa Private, ogsaa kunde faae Ret til uden videre at tage Privatfolks Lokaler til Epidemihospitaler. Ærede Medlemmer ville erindre, at der var et tidligere Medlem af dette Ting, der nu ikke mere er Medlem af dette, som oplyste, at under en Blodgangsepidemi i Raskov havde man havt et stort Epidemilokal staaende, men man brugte det ikke, for det skulde staa der til Brug for Syge, der kom ind fra Søen. Der kom Ingen, og Lokalet stod der, men man brugte det ikke, men gjorde Udveite paa anden Maade. Man skaffede de fattige den af dem saa meget ønskede Fritagelse for at opholde sig paa Fattigaarden, man indlogerede dem andre Steder og tog saa Fattigaarden til Sygehus. Men havde man havt den Myndighed, som nu skal tillægges disse Kommissioner, at man, hvor man vil, kan tage private Bopæle og andre Lokaler til Brug for de Syge, er jeg temmelig overbevist om og mener, at Enhver maa være det, at man i Raskov den Gang ogsaa havde været udsat for, at denne Myndighed var bleven benyttet.

Bihme: Jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive fremmet, idet jeg tror, at der er en stor Trang til en saadan Lov, men jeg haaber ganske vist, at det i et Udvalg maa komme til at undergaa væsentlige Forandringer og Tilføielse. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) i, at det behøves, og at dette er Tilfældet, har man ogsaa set et Udslag af rundt omkring i de forstkjellige Kommunalbestyrelser, hvor man af Mangel paa en saadan Lov selv har taget Sagen op, og hvor man har anvendt ikke saa Henge til Foranstaltninger for at imødegaa Udbredelsen af smittomme Sygdomme. Thi det er jo klart, at hele Samfundet, ligesom enhver Kommune, lider et langt større, et langt enormere Tab, saasnart den smittomme Sygdom faar Lov til at brede sig, end naar man strax resolut tager fat paa det enkelte Tilfælde og træffer Forholdsregler derimod. I saa Henseende er jeg fuldstændig enig med det nævnte ærede Medlem og ligeledes i, at § 22 ubetinget ikke er heldig med Fordelingen af

Omkostningerne, idet den vil skaffe Forstyrrelse ind i de nuværende Forhold. Vi have jo rundt omkring i Kjøbstad- og Amtskommunerne vore Forhold med Hensyn til Sygdomme ordnede, saa jeg ser ikke mindste Grund til, at man i dette specielle Tilfælde skal blande disse Uffærer sammen, men det er jo en Ting, der vil kunne blive rettet i et Udvalg, hvis der er Stemning for at faae et saadant nedfat. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem i, at det er et stort Gode, at Statskassen tilbyder at betale Halvdelen af Udgifterne. Jeg mener, at det er for lidt, og naar det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Leth) særlig har urgeret, at det værste Forhold ved Lovforslaget er den store Byrde, det lægger over paa Kommunerne, er jeg fuldt ud enig med ham, det vil haade være en utaaelig og utilladelig Byrde, der her fra Statens Side paalægges Kommunerne. De hygieiniske Forhold og Sundhedstilstande i Landet vedrøre sikkert Kommunerne, men disse i deres Helhed ogsaa Samfundet, og naar en smittsom Sygdom, en Epidemi af denne Slags, kaster sig over en enkelt Kommune, er det ubilligt fra Statens Side at sige: I skulle selv træffe alle de særlige Foranstaltninger imod den, og I, den mindre Del af Samfundet, skulle selv bære Udgifterne. Det maa jo dog være i Samfundets egen Interesse at bekæmpe disse Epidemier saa meget som muligt, hvorfor det ogsaa er berettiget at forlange, at Udgifterne til alle den Slags ekstraordinære Foranstaltninger saavidt muligt bæres af Staten, uden at der bliver paabyrdet Kommunerne nogen Byrde i saa Henseende. Og det er saa meget mere berettiget, som det netop er en af de Klager, der lyde høiest i de daarlige Tider, vi leve i, at det særlig er de kommunale Udgifter paa alle Omraader, der stige Dag for Dag. Derfor forekommer det mig, at saaledes som Statskassen for Dieblisset er stillet i pekuniær Henseende, er det et mærkeligt Forlangende, at Udgifter til saadanne Foranstaltninger, der dog særligt maa være et Samfundsansliggende, for en væsentlig Del skulle kastes over paa Kommunerne. Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds, naar han gjorde opmærksom paa det Urigtige i, at § 4 giver en Kommission, der er sammensat med disse specielle Forhold for Die, en saadan Myndighed, at den ikke alene kan tage private Folks Boliger, men endogsaa udskrive Skatter af den paagældende Kommune, ganske vist med Forbehold af, at den senere aflægger Regnskab, men iøvrigt aldeles uden Begrændsning for, hvad den vil tage. Det